

- Кои-то куче окраствѣе, него и фдате черве-то.
- Кози-те му много. (?) (П. Б—ва.)
- 1000 Кой на младос(т)ъ работилъ, на старос(т)ъ си почива.
- Кой *де* умре, тамъ го и роватъ. Срѣб. Ёе ко мре, онѣ се и копа.
- Кой зло мисли другиму—зло и намира.
- Кой котка не храни, той храни мишки-те. Срѣб. Ко не храни мачку, храни мише.
- Кой какъ знае, така и играе.
- 1005 Кой какъ иска, така и иска.¹¹ (***)
- Кой кжкво-то је ровилъ, въ това щатъ го и зароватъ.
- Кой кжкво-то мисли, това и ежнува.
- Кой кжкво-то је дробилъ, това ще и да сѣрба.
- Кой кжкво-то прави, това ще и да найде.
- 1010 Кой много иска—загубва и малко-то.
- Кой на младос(т)ъ носивалъ, той на старос(т)ъ поностилъ.
- Кой носитъ, не просить. (Крушово. К. В—ча.)
- Кой проси, той и носи.
- Кой проси, той никога не остаа гладень.
- 1015 Кой са хвали, той не пали. Сир. Който са хвали, той нищо не прави.
- Кой са заранъ смѣе, той вечеръ плаче.
- Кой са хвали—самъ са *квари*.
- Кой си има брада, да си има и брѣсначъ. Говоратъ, кога-то понесашъ отъ нѣкого нѣщо, и казвашъ, че ти трѣба.
- Кой ти извади око-то?—Братъ ми.—„За това ти је, така дѣлбоко извадено!“ Срѣб. „Ко ти је извадно око?“—Брат. „За то је тако дубоко!“

¹¹ Нищи.